

225. Og Kjesten og jeg.

Allegretto.

Svensk Folkemelodi.

1. Og Kjesten og jeg, og Kje-sten og jeg mød-tes paa Lan-de-vej-en, aa ja! Og

Kje-sten og jeg, og Kje-sten og jeg mød-tes paa Lan-de-vej-en. Sin

blin-ken-de Spand paa Ho'-det hun bar, og So-len den straaled, Him-len var klar, og

smuk som den ly-se Dag Pi-gen var, mit Hjer-te det gik af Vej-en.

2. :Og Kjesten og jeg: mødtes ved Helligkilden.
Sankt-Hans-Ilden blussed, Gnisterne fæg,
og flink paa Fiolen Spilmanden strøg;
vi to rundt om Baalet hvirvlende fløj.
Jo, dengang var jeg i Ilden.

3. :Og Kjesten og jeg: mødtes i Hassellunden.
Der trykked jeg hende ned paa mit Skød
og klaged hende alt mit Savn og min Nød
og spurgte, om hun vilde dele mit Brød,
og tog hendes Svar med Munden.

4. :Og Kjesten og jeg: mødtes til Kirketiden.
Til Alteret sammen vandred vi da,
og jeg sagde ja, og hun sagde ja,
og som Mand og Kone kom vi derfra
og har ej fortrudt det siden.